

בית משפט השלום בחיפה

23 פברואר 2021

פ"ר 21-02-45484 מועצת העיתונות ואח' נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט זאיד פלאח

המבקשים

1. רשת 13
2. תכנית הצינוור – חברת רשת מדיה בע"מ
3. אמיר שואן, ת.ז. 032839623
4. אחיה ראב"ד, ידיעות אחרונות ו-Ynet
5. יואב איתאל, חדשות Walla
6. חן ביאר, תאגיד השידור "כאן"
7. גלובס פבלישר עיתונות (1983) בע"מ
8. שני אשכנזי, ת"ז 021921358
9. ארגון העיתונאים בישראל, ע"ר 580690667
10. הוצאת עיתון הארץ בע"מ
11. צפירי רינת
12. העין השביעית
13. יפעת גליק

נגד

המשיבה

מדינת ישראל – המשרד להגנת הסביבה
היחידה הארצית להגנת הסביבה הימית והמשטרה הירוקה

נוכחים:

מטעם המבקשים –
בשם המבקשים 1-4 10-11 – עו"ד תמיר גליק ובר לאודון
בשם המבקשים 5-6, 12 – עו"ד אלעד מן
בשם המבקשים 7-8 – עו"ד אוריאל אשכולי
בשם המבקשים 9 – עו"ד אמיר בשה ועו"ד ענת סרגוסטי -רכות חופש עיתונות בארגון העיתונאים

ב"כ המשיבה – עו"ד יוני שמיר – יועץ משפטי למשטרה הירוקה וכן מפקח רמי פלג

פרוטוקול

ב"כ המשיבה:

לפני שנכנס לנבכי הבקשה שהגישה המדינה, המשרד להגנת הסביבה, ביהמ"ש אתמול הונחה בפניו בקשה לצא"פ, בקשה מנומקת, שבעצם פירטה מדוע בשלב הזה אנחנו זקוקים לאיסור פרסום. לצערי הרב, חרף צו איסור הפרסום המפורש, מי מהמבקשות המשיכה לפרסם. אני מציג לביהמ"ש חלק מהפרסומים, למשל של ערוץ כאן 11, וכן ציורים בטוויטר של גיא לרר. אני מציג את הכתבה של גיא לרר בכאן 11, הפרה בצורה מאוד בוטה, מפנה לכתבה של אתמול בערב, והיו עוד פרסומים. לפני שניכנס לאינטרסים הציבוריים, האינטרס הציבורי כרגע הוא של כיבוד צו של ביהמ"ש. אני לא אתייחס לשמועות שפורסמו בתקשורת, לא אכחיש ולא אאשר כמובן. פרסומים מהסוג הזה משפיעים

בית משפט השלום בחיפה

23 פברואר 2021

פ"ר 21-02-45484 מועצת העיתונות ואח' נ' מדינת ישראל

1 ופוגעים בחקירה. קראתי את המעט שחבריי העבירו לי. רוצים חקירה שקופה. אני הרבה שנים בתחום
2 האכיפה, חקירה שקופה היא אמירה שיש בה סתירות פנימיות. חקירה פלילית, זה שיודעים שיש
3 חקירה זה דבר אחד, לפרסם פרטים מתוך החקירה, שמות מעורבים, כיווני חקירה, כל מיני נתונים
4 משפיעים על החקירה. יש כאן בליל טענות. חלק אומרים שזה מתוך מידע שהם אספו לבד, חלק
5 מהפרסומים אומרים שזה מידע שקיבלו מכל מיני מקורות, כל מיני וריאציות לדליפת המידע. גם אם
6 עושים חקירה עצמאית ובאים בריש גלה ואומרים אחד החשדות המרכזיים, או אומרים משפט שדה,
7 ולא נותנים לנו כרשות חוקרת לבצע את עבודתנו בצורה מקיפה ונאמנה. אני מציג לביהמ"ש דו"ח
8 סודי, בעקבות כל מיני פרסומים כאלה ואחרים. בעקבות פרסומים כאלה ואחרים שמקשים למעשה
9 על ביצוע החקירה. התיק הזה הוא חריג מאוד. ביהמ"ש שומע תיקי הגנת הסביבה הרבה מאוד שנים.
10 הנורמות המשפטיות ביהמ"ש יצק לתוכן תוכן. יש קונצנזוס כאן באולם שלכולם יש אינטרס משותף
11 שזה מיצוי החקירה והבאת הנאשמים עד כמה שניתן לדיון, והערך של שמירה על הסביבה כאן הוא
12 ערך שאין חולק על חשיבתו ומעמדו. החקירה הזו שהיא שונה באלף אלפי הבדלות מחקירות
13 סביבתיות רגילות, אפילו של גופים אחרים בחקירה סביבתית, היא חקירה שהיא שונה במהותה. לא
14 מדובר כאן באיזושהי זירת עבירה שניתן להקפא מצב ולבצע את הבדיקות כשהחשודים נמצאים
15 כאן או שם ויודעים וקל מאוד להתחקות אחריהם. מדובר בעבירה, ככל שיש כאן עבירה, שהחלה
16 במים בין לאומיים, את התוצאות של אותו מעשה אנחנו חווים כאן בצורת אסון מאוד חמור שאנחנו
17 עדיין לא יודעים את המשמעויות שלו, הקצרות והארוכות טווח, לכן לא מדובר בחקירה מקומית,
18 אלא מדובר בחקירה בין-לאומית, וכוללת בתוכה גופי אכיפה מהרבה מאוד מקומות בעולם, שכאשר
19 מוטות השליטה שלנו כיח' חוקרת בכלי שיט שביצעו עבירות היא ממילא קצרה. כל זליגת מידע, כל
20 פרסום גם אם הוא נכון או לא, יש לו משמעויות מאוד מאוד קשות על החקירה, והפרסומים שהיו ב-
21 24 שעות האחרונות שחלקם תוך הפרת הצו פגעו בחקירה. לשאלת ביהמ"ש איך הם פגעו, אני משיב
22 שלמשל במסגרת התחקיר של כאן 11, פנו לבעלים של אותה חברה, מינרווה, והם כבר קיבלו גרסה
23 שלהם, כל זה אחרי שהצו ניתן, וביהמ"ש מבין שברגע שיש כבר גרסה אחת של חשוד פוטנציאלי,
24 אנחנו לא מאשרים או מפריכים את הטענה, יש כאן גרסה שנזרקה לאוויר, ויש נתיב שאנחנו סוגרים
25 על עקבותיו, מלאכת איסוף הראיות הופכת ליותר קשה ומצריכה תיאום מול גופים שונים. האופן
26 שבה מתנהל כלי שיט, האופן שבו הוא מבצע כל מיני פעולות שאני לא אכנס כאן ולא אפרט בצורה
27 גלויה, הם מאוד מאוד קריטיים לנו בשלבים המקדמיים. ביקשנו צו שהוא באמת מאוזן, 7 ימים
28 סה"כ. לא מדובר בצו גורף לפרקי זמן ממושכים. אנחנו צריכים את הימים הספורים האלו כדי שנוכל
29 להתחקות לאחר הראיות. לשאלת ביהמ"ש למה התעכבנו עם בקשת הצו, אני משיב שזה שפרסמו
30 מידע כזה או אחר לא אומר בהכרח שהוא נכון וגם אם יש מידע שהציבור נחשף אליו לא אומר שאפשר
31 להפסיק את זליגת המידע. צריך להבין את אופי החקירה. זה לא שאנחנו מחפשים עברייני קלאסי, אם
32 צריך להיכנס לרזולוציית החקירה, צריך ליכור, אנחנו כמדינה משרתים גם את האינטרס של
33 התקשורת כי אנחנו רוצים שהציבור יהיה נגיש למידע הזה, אבל צריך להבין, שבאופן שבהם פועלות

בית משפט השלום בחיפה

23 פברואר 2021

פ"ר 21-02-45484 מועצת העיתונות ואח' נ' מדינת ישראל

כלי שיט, האופן שבו מתנהלת ואם צריך לפרט אני אפרט, אני אפרט במעמד צד אחד, לא אוכל לפרט בפומביות הזו את הפעולות החקירתיות שאנחנו נוקטים כדי להשיג את המידע. צריך לזכור, אנחנו בסופו של דבר, הצו הזה, ככל שביהמ"ש יידחה את הבקשה או יקבל אותה, הצו הזה באופן מכוון מוגבל, העיתוי שכרגע אנחנו מבצעים פעולות מסוימות אל מול גופים מסוימים, אנחנו משתמשים באמצעים כדי לסגור כמה שיותר מהר, גם חלון ההזדמנויות שלנו לחקירה הוא מאוד מצומצם.

עו"ד תמיר גליק:

אני האזנתי בקשב להנמקות שציין חברי. אני רוצה לומר לביהמ"ש שאני חולק עליהם אבל לצורך העניין אני מוכן שביהמ"ש יצא מנק' הנחה שלפיה הטענות שמעלה חברי הן נכונות. אני אומר את זה משום שהם לא עוברות את הסף הלכאורי שנקבע בפסיקת ביהמ"ש העליון אשר רק בהתקיימו ביהמ"ש יוציא צו ממה שמתבקש כאן. במה דברים אמורים? אומר חברי הפרסומים מהסוג הזה משפיעים על החקירה, זה ציטוט מדברי חברי, בהמשך הוא אומר "פרסום שמות מעורבים וכיווני חקירה משפיעים על החקירה". אני אומר שני דברים, ראשית לא שמענו במאום איך זה משפיע. למה זה משפיע, באופן קונקרטי. זה נטען ברמת הסיסמה. שנית, הבה נניח שזה משפיע. פרסום בתקשורת, נניח שיש לו השפעה כזו או אחרת. האם זה מספיק? בפירוש לא. הפסיקה באנלוגיה לטענות בדבר פגיעה בביטחון המדינה, אומרת שרק חשש קונקרטי וממשי לפגיעה מידית וכו', למשל בג"ץ 258/07, ח"כ זהבה גלאון, אומר שם בג"ץ שלא ניתן להסתפק בהערכה כוללת וגורפת של הסיכון לביטחון הציבור... נדרשת בדיקה קונקרטית ופרטנית של נסיבות העניין על מנת להכריע האם מתקיימת הצדקה לסטייה מכלל פומביות הדיון, ובבג"ץ 744/03, בלל מסעוד דכא, אומר ביהמ"ש העליון אין לקבל טענה בדבר צורך בטחוני ככזה ראה וקדש, ויש לבוחנה היטב לגופה בהתאם למכלול הנתונים. לאחרונה לדוג' ביהמ"ש המחוזי בת"א, כב' השופט שוחט, הוגשה לו בקשה שבה נטען שהפרסום הוא מנוגד לעמדת המוסר. כב' השופט שוחט בדק וקבע שלא מצאתי ממש, לא הצביעו על משהו קונקרטי. מה ששמענו כאן זה הדברים, אט"מ 17-06-13756, רשות אגף הפיקוח על ייצוא בטחוני. דובר על קשרים ביטחוניים עם סרי לנקה. ביהמ"ש הוא לא חתם גומי על כל טענה שכזו. בודקים אם יש ממש. עד כה גם אם ביהמ"ש הנכב' יקבל את דברי חברי שאנחנו משפיעים על חקירה, נו, אז משפיעים. זה לא המבחן. המבחן הוא פגיעה ממשית וקונקרטית. עוד שמענו כאן כל מיני אמירות כלליות כמו "החקירה שונה מאוד מחקירות רגילות", כל יומיים כל חקירה שנייה טוענים כך. "עבירה שהחלה במים טריטוריאליים בין לאומיים", האם זה המקרה הראשון שאנו נתקלים שחקירה בין לאומית? אני לא מכיר בספר החוקים שלנו שיש הוראה מיוחדת שמתייחסת לחקירות שיש להן היבטים בינלאומיים. צריך לשכנע את ביהמ"ש בראיות ולא בסיסמאות. גם לא במילים, אלא ממש ראיות. כפי שאני מבין אין כאן כלום. "זליגת המידע, גם אם הוא שקרי יש לו השלכות" אומר חברי, יש השלכות, אז מה? אומר חברי שאחד מכלי התקשורת הפר, כביכול, את הצו כי הוא פנה לבעלים של מינרווה. הצו אסר לפנות? הצו אסר לפרסם. יותר מזה, הצו גם לא אסר, חזקה על ביהמ"ש שהוא לא

בית משפט השלום בחיפה

23 פברואר 2021

פ"ר 21-02-45484 מועצת העיתונות ואח' נ' מדינת ישראל

התכוון לתת פקודת דיליט שדברים שכבר פורסמו צריך ללכת ולחפש בכל מיני מאגרים וארכיונים. מה שפורסם פורסם, ואני אראה לביהמ"ש, האינטרנט הוא ויראלי. האם צריך שאני אציג, יש כמות של מאות ואלפים של צפיות ושיתופים. במדינה דמוקרטית יבוא ביהמ"ש ויתן פקודת דיליט? כמו שאדוני שאל את חברי ואדוני לא קיבל תשובה רצינית למה לא פניתם לפני שבוע. הם חיכו שכלי תקשורת יפרסמו ואז רצו לביהמ"ש. סליחה אבל זה לא רציני. גם התשובה שחברי נתן. חברי אמר ביקשנו צו רק עד יום ראשון ואדוני שאל, ומה יקרה אם הצו יבוטל היום, האם שמענו באופן קונקרטי איזה נזק יקרה? ואני מוסיף לשאלת כב' ביהמ"ש, ומה יקרה אם זה יהיה ביום שני? אם היינו מצביעים על פעולת חקירה קונקרטיה והיו משכנעים את ביהמ"ש שבאופן ספציפי לפעולה הזו הפרסום בתקשורת עלול לפגוע פגיעה ממשית שנכנסת לקריטריון של נזק ממשי, אז אני מניח שאדוני היה בוחן את הדברים ואם היה משתכנע או לא, אבל לטעון את זה ברמת הסיסמה זה פשוט לא מתקבל על הדעת. יש פסיקה ענפה על כך שביהמ"ש לא מוציא צווים על דברים שכבר פורסמו, למשל כב' השופט רון סוקול בביהמ"ש המחוזי בחיפה בעניין ת"א 45296-05-12, כרמי נ' ערוץ 10. ויש עוד הרבה מהפסיקה הזו שברגע שהמידע פורסם, אמר את זה בצורה מאוד קולעת כאן כב' השופט אוקון, הוא אמר שניסיון למחוק פרסומים שכבר נעשו בעוולתה ובאופן סיטונאי הוא איננו. סוד הכמוס ישאר לחמורים בלבד, משום שהשערים ינעלו אחרי שהסוסים כבר עזבו את האורווה. זה מה שקורה שבאים לביהמ"ש שבוע אחרי האירוע ואחרי שהדברים פורסמו. איך הצו הופר? על ידי דברים שהיו ידועים קודם? לכן כל עוד לא הוצגה בפני ביהמ"ש תשתית ראייתית, ואני מדגיש, בתי משפט לא פוסקים על פי טענות אלא על פי ראיות, צריך לבסס את הטענות. כל עוד לא מוצגת תשתית ראייתית שמצדיקה הארכת הצו אין מקום להשאירו בתוקף אפילו שעה אחת נוספת, משום שמדובר בעניין חדשותי ומן הראוי לפרסמו ברגע שניתן. ברירת המחדל בחוק של מדינה דמוקרטית היא פומביות ופרסום, החריג הוא סטייה מעיקרון הפומביות, וסטייה של שבוע היא גם סטייה, ואין הצדקה להאריך את הסטייה על פי הדברים שנטענו כאן על ידי ב"כ המדינה, גם בהנחה שהם יכולים, אין הצדקה.

עו"ד אוריאל אשכולי:

כפי שאמר ביהמ"ש בתחילת הדיון קיים במקרה הזה מידע שפורסם ולא הגיע מתוך החקירה הרשמית. מדובר במידע שהגיעו אליו עיתונאים, פרסמו אותו בתכנית הצינור ומשם אותו מידע עבר הלאה, ואת המידע הזה שלא הגיע מתוך החקירה אלא מתוך בדיקה עצמית שביצעו אותם עיתונאים אין שום סיבה וצורך לפגוע בו. יתרה מזאת, המשרד להגנת הסביבה פרסם בעצמו ביום שבת את החשדות לגבי קיומם של 10 ספינות שנחשדו באותו זמן. כרגע אנחנו לא יודעים אבל אנחנו רוצים להגיד שקיים חשד לגבי ספינה, והפרסום בנק' הזו הוא אותו פרסום. הפרסום הזה נעשה על ידי אותם עיתונאים שהגיעו למידע באופן עצמאי ושלא באמצעות פרטים מתוך החקירה, המידע הזה פורסם וצירפנו אותו לבקשת גלובס במסגרת נספח 1, הפרטים הידועים זה שם הספינה, פרטים לגבי המסלול,

בית משפט השלום בחיפה

23 פברואר 2021

פ"ר 21-02-45484 מועצת העיתונות ואח' נ' מדינת ישראל

אלו דברים שזה אפילו מעט מביך שאנחנו צריכים להגיד בביהמ"ש, כאשר הכל בחוץ, שמותר לפרסם את הדברים האלו שהגיעו כאמור שלא באמצעות אותה חקירה. עלתה כאן טענה מעט מוזרה שאנחנו לא פוגשים אותה בדיונים מול הרשויות שאנחנו עלולים לפגוע בזכויות נחקרים או חשודים. גם במקרה הזה המטרה היא לפרסם את קיומו של החשד. תמוה שהטענה הגיעה מהצד השני. מה שאני הבנתי ואני מצטרפת לכל דברי חברי, עו"ד גליק, מה שאמנם הצלחתי "לדוג" מתוך דברי המדינה, זה שיש פרט אחד וזה הפעולות שבהם הם נוקטים, והפעולות שבהם הם נוקטים אנחנו לא יודעים מהן וייתכן שאפשר להחריג איזשהן פעולות שבהן הם נוקטים שאנחנו לא יודעים מהן. אבל מכאן ועד להותיר את הצו הגורף שכולל את שם הספינה, את המסלול, את הפרטים שידועים היום לכולנו, אני הייתי מצפה שהמדינה תודיע שהיא מוותרת על הצו בנק' הזו.

עו"ד אלעד מן:

אני אשתדל לא לחזור על מה שאמרו חבריי אלא להוסיף. אמר חברי ובצדק שההפרות של צא"פ הם דבר לא חריג. אני מציג את ההודעה של אגף הדוברות משעה 15.02 שבה מופיעים לא מעט פרטים שנוגעים לחקירה ולחשדות, סימנו בצהוב כדי שלאדוני יהיה נוח. הצו, עד כמה שאני יודע, ניתן בשעה 11.26, והנה המשרד להגנת הסביבה בעצמו מפרסם לא מעט פרטים שאי אפשר להתייחס אליהם, וזה עניין שלא עלה בדברי חבריי מספיק. התקשורת מטרחה גם לבקר את הרשות החוקרת, ולבחון את פעולותיה, ולבחון מה נעשה לפני ולמנוע את זה, והאם הייתה התמודדות מספיק מוצלחת באופן מקדמי ואפילו לרמוז או להעלות אפשרות לחקירה נגד גורמים רשמיים, בהיבט הזה שאולי צריך לחקור כל מיני בעלי תפקידים על מחדלים שלהם, בשים לב לדוח מבקר המדינה ב-2013, היו אסונות קודמים והיו אסונות בעולם, והרי שהפרסומים לא נעשים רק בישראל. הנה למשל פרסום של מר סילברסטיין בבלוג תיקון עולם שמכיל את כל הפרטים בעברית ובאנגלית, ומתוך אפליקציית מעקב פומבית, היכולת לאתר את מסלול הספינה, הפרטים האלו לא מצריכים חקירה מאומצת מדי וחזקה על הנחקרים או החשודים או הרשויות המעורבות או המדינות המעורבות שיש להם גם שירותי מודיעין משלהם או הבנה קצת יותר גדולה בשטח, שהם יודעים את המידע הזה ממילא, אז מי שנפגע זה הציבור הישראלי שהעיתונאים שלו לא יכולים לפרסם מידע שמפורסם במקומות אחרים ושהם לא יכולים לעשות הצלבה אז כבר הציבור המקורי הוא בדפיציט, והמשרד להגנת הסביבה מרוויח מזה בכך שאי אפשר להעביר ביקורת עליהם. ואז נוצרת עבירה חשאית נוחה שבמהלכה גם מבקר בארץ גורם מדיני שקשור לאחת מהמדינות שהחשד מחלק מכלי השיט נקשר בהם ורץ גל שמועות, אבל האפשרות לפרסם את המידע רק ישפרו את המצב הציבורי ויעזרו להפחית את השמועות ולא להפך, ז"א שהצו הזה, פוגע בהרבה מאוד אינטרסים ציבוריים חשובים בעצם העובדה שהוא נותר על כנו בטח שבהיקף שלו. הפגיעה הזו היא בלתי מידתית שאינה עומדת בשום מבחן, ויכול להיות שלא באה לשרת את החקירה אלא בכלל דברים אחרים. אין כאן פסילה של הצנזורה על המידע הזה, ז"א שאנחנו מראש נמצאים במקום הצר של שיקולי חקירה ואז צריך לראות מבחינת שיקולי החקירה

בית משפט השלום בחיפה

23 פברואר 2021

פ"ר 21-02-45484 מועצת העיתונות ואח' נ' מדינת ישראל

והפגיעה בחקירה, פגיעה קונקרטית כמו שאמר חברי, האם זה מוצדק או לא נקודתית והאם יש אפשרות שהעיקול הזה מוביל דווקא לשיבוש של חקירות אחרות של גורמים אחרים. והכל בחסות רשמית כמובן. אני מודע לזה שהדברים שאני אומר הם לא קלים, אבל כל הדבר הזה צריך להיות בפני ביהמ"ש כשהוא מבצע את האיזון הראוי בקשר לצו. אני אומר יותר מזה, הנתונים מצביעים שחקירות מהסוג הזה בשנים האחרונות ואני לא חושב שחבריי ונציג היח' החוקרת יחלקו עליי, הם לא חקירות שמגיעות למיצוי בגלל הנושא הבין לאומי, והיכולת לקנות סמכות על כלי השיט וכן הלאה, וגם כשמגיעים לצעדים כאלה כאשר הספינה מוריקה דלק בנמל ישראל ויש הליכי קנס, וזה היה ב-2010 בנמל חיפה, היא קיבלה מיליון דולר קנס, זה המקרה החרוג, כך שמראש, התיקים האלו הם לא עניין של יום יום, בטח שלא ברמה הבינלאומית וגם כשהם נדונים ברמה הבינלאומית מדובר בליטיגציה מאוד סבוכה כך שצריך להביא בחשבון את המימד הציבורי מול המימד החקירתי, אם אנחנו יודעים מראש שהסיכונים שהתיק יבשיל לאישום פלילי הם מאוד נמוכים ומצד שני הביקורת הציבורית והתחקיר הציבורי מה שנקרא והיכולת לעשות צעדים שישפרו את המצב המקומי במדינת ישראל מבחינת צעדי מנע ותיקון, צריך להביא את זה בחשבון כשאומרים מה מותר ומה אסור לפרסם בשים לב לטיב החקירה. הרשות החוקרת יכולה להגיד שב-48 השעות הקרובות אנחנו מבצעים לבצע א' ב' ג', על הדבר הזה אנחנו מבקשים עיקול. אני לא חושב שאף אחד כאן יתנגד לדבר הזה כי טובת החקירה חשובה לנו. מה שנעשה זה סוג של מטרייה כללית מחד על כל פרטי החקירה שאפילו לא יודעים מהם, יש כאן חוסר וודאות מה מותר ומה אסור לפרסם ומצד שני העיקול הזה נמנע מהציבור מידע רלוונטי גם על פעולת הרשות. אני מבקש שביהמ"ש ייקח את הדברים האלו בחשבון.

עו"ד אמיר בשה:

אני אשתדל שלא לחזור על דברי חבריי. חברי דיבר ברהיטות על נושא של חקירה בין לאומית, אז אין ולא יכול להיות חולק, כולם יודעים מחוץ לגבולות הטריטוריאליים של ישראל על האירוע, אני עצמי קראתי פרטים על האירוע באותו דף שחברי עו"ד מן הציג לביהמ"ש הנכב', הרי שהפרטים בהתייחס לנחקרים הפוטנציאליים כבר ידועים להם בכל רחבי העולם לרבות שם האונייה, ארץ המוצא ואפילו נתיבי הפלגה. בעניין זה חברי התייחס כבר לנושא הזה, עו"ד גליק כמדומני, בבואו של ביהמ"ש הנכב' לשקול ביטול הצו אזי הוא צריך לקחת בחשבון את המידע שכבר זלג או כבר פורסם, ברחבי העולם, ובעניין הזה אני מפנה לפס"ד בש"פ 1039/19, סעיף 11, ובכובעי כארגון העיתונאים לא בכדי יש כאן לא מעט כלי תקשורת ועיתונאים שבאו בפני ביהמ"ש הנכב' לבטל את הצו. העיתונות היא חלק מהרשות המבקרת ומניאה מהרשות המסקרת לסקר את הציבור וזה פגיעה בדמוקרטיה. אלו דברים מאוד יפים ומאוד למעלה אבל על ביהמ"ש לקחת את זה בוודאי שמדובר בצו גורף כוללני בנוגע לאסון סביבתי. קיים אינטרס ציבורי לביטול צו הפרסום שחברי טען באריכות אבל אך ורק ממעוף הציפור, הוא לא הציג קצה תשתית ראייתית בנוגע לאופן שבה החקירה פוגעת באחרים. הדגים, הצמחייה ובעלי החיים רק הם לא יודעים על המקרה. כולם יודעים על קרות המקרה. ככל שהעניין המשפטי או

בית משפט השלום בחיפה

23 פברואר 2021

פ"ר 21-02-45484 מועצת העיתונות ואח' נ' מדינת ישראל

הציבורי חשוב יותר, כך ביהמ"ש ייקח את זה בחשבון לטובת ביטול הצו, בעניין זה אני מפנה לרע"א 31614/97, ככל שלציבור ורואים שלציבור, לפי מס' הנוכחים כאן באולם. מושכלות יסוד או פסיקת רבת שנים בוודאי ידועה לאדוני. אנחנו רואים שהציבור באמצעות כלי התקשורת נמצא כאן, בוודאי בנושא של ביקורת ציבורית, נבקש לבטל את צא"פ ואני אפנה לרע"פ 2783/19 (לגבי עניינים ביטחוניים), אין כאן עניינים דיפלומטיים, אין כאן כל אמירה או כל תשתית בנוגע לדברים האלה, לכן בנסיבות האלו מבוקש שהיח' החוקרת תבטל או תחזור בה מבקשתה להותיר את הצא"פ על כנו.

ב"כ המבקשת:

אני רוצה לחדד, מדובר בחקירה בסיוע גורמי אכיפה בינלאומיים. חבריי דיברו פה, ואין חולק, בסוף מדובר כאן באיזונים בין הצורך החקירתי לבין הצורך של זכות הציבור לדעת וחופש הביטוי ואנחנו לא חולקים על הזכות הזו, כפי שחבריי לא חולקים על הזכות לחקירה כעניינית ואפקטיבית. כשהתחלתי את דבריי אמרתי שלפני שאני נכנס לרזולוציית החקירה אני מדבר ממעוף הציפור כדי להבין מה עומד בכוחות המאזניים, האינטרס הציבורי של הציבור ושל היח' החוקרת. לא רציתי ישר לצקת תוכן על כפות המאזניים כי סברתי שניתן לאזן את כפות המאזניים בטיעונים משפטיים כללים מבלי שנכנס לנבכי החקירה, כי כל חשיפה או כל גילוי מפעולות החקירה יכול להשפיע. הדיון הזה בדלתיים פתוחות ולכן אני צריך להיזהר בדבריי. ביחס לכל הפרסומים שהיו, מדובר בפרסום אחד שהתחיל בצינור ואחר"כ היה בכאן 11, כל אחד מקבל לכאורה על הפרסום הזה, רק אתמול ב-21.00 בכאן 11 הייתה כותרת "חשיפה ראשונית", כאשר הצו נחתם בצהריים, ולכן חשיפה ראשונית על איזושהו כלי שיט, אני לא אוכל להתייחס למידע שנמסר או לא, יותר מזה, ביהמ"ש העליון ואחריו ערכאות נוספות קבעו, זה שיש מידע גלוי בציבור לא מבטל צו איסור פרסום כאשר המידע לא מוסר על ידי גורם רשמי. מפנה לבש"א 723/97, דניזמן ואח' נגד שר הביטחון, חזר על עניין זה גם כב' השופט אברהם טל, היום נשיא, בע"ח 389921-4-10, כל עוד המידע לא הגיע מגורם רשמי אז אין שום משמעות לכל מיני פרסומים שרצים בתקשורת. יש כבר מידע בחוץ. זה שיש פרסום בחוץ, המבקשים אומרים שזה מידע שמסרו זה מידע מסוים באותה מידה זה יכול להיות המידע הרשמי אותו אנו מנסים להביא. אם אני צריך להיכנס לרזולוציה של חקירה על מנת לצקת תוכן אני רוצה להזכיר לבימ"ש שהמחוקק בחוק חופש המידע בסעיף 14.8 קבע שיש סייגים למידע שהציבור רשאי לקבל. חלק מזה זה מידע שיש ברשות החוקרת. כאשר רוצים לחרוג מהנחייה הזאת צריך טעמים כבדי משקל. הטעמים האלה ככל שציר הזמן מתארך ברור שהנטייה היא טובת הציבור לחשיפת המידע אבל אנו נמצאים ימים ספורים שניתן למנות על יד אחת מאז החלה החקירה, אנו ביקשנו להמשיך את הצו לעוד מספר ימים לחקירות קונקרטיות.

בית משפט השלום בחיפה

23 פברואר 2021

פ"ר 21-02-45484 מועצת העיתונות ואח' נ' מדינת ישראל

רמי פלג:

אני מרכז החקירות הארצי. אני שוקל את מילותיי שלא כמו בד"כ. הפרסום פגע. נקודה. הפרסום של גיא לרר הראשון יום לפני שבאתי למותב זה, שלשום. כשנודע לנו 20 דקות לפני פרסום התוכנית לא הייתי מספיק להוציא צו איסור פרסום, זה לא ריאלי. לא ראיתי את הפרסום של גיא לרר, יוני התקשר אליי בזמן שעבדתי על המזכר. הוא פרסם שמות של כלי שייט, דגלים ואמר שאלה החשודים שלנו, למיטב זכרוני, הוא אמר שאלה חשודים שלנו אני לא זוכר בדיוק. אני לא מתחייב על מה נאמר בתוכנית אני יודע מה קרה לאחר מכן, מבלי לאשש את הטענה או להפריך אותה, יש רשימת חשודים לא קטנה ומה שהתקשורת, האינטרס הציבורי הראשון הוא קודם כל להביא את העברייני. הפעולות של התקשורת כרגע שלא נותנות לנו עוד כמה ימים, פוגעות. אני מבין את ערך הפומביות והכל אבל אני אגיד את זה בצורה שאולי תפגע, אבל הפגיעה חלקה נעשתה, המשטרה רודפת אחרי גנב ועומד מישהו עם פנס ומישהו אומר לו המשטרה בדרך. במיוחד שזה לא בישראל ואין לנו סמכויות. אנו מנהלים את התיקים האלה 20 שנה בישראל בהצלחה. יחד עם זאת, התקשורת מפריעה לנו בכמה פעולות. אני לא אוסיף יותר מזה ומקווה שהבהרתי מה שאני רוצה להגיד בשיא הזהירות.

ב"כ המבקשת:

חברי החזיק את חוק חופש המידע והחרגות, אני מבקש להגיד שלעמדתנו ההשוואה לא נכונה ולא במקומה כי אם סטנדרט הפרסום היה רק לפי זה אז מידע רב שמגיע לא היה מתפרסם. הדין ברור מאוד מבחינת הזכות העל חוקתית של חוק המידע. חוק חופש המידע והשוואה הזאת לא נכונה שלא יכולה לקבוע את הסטנדרט.

החלטה

הדיון יתחדש בשעה 13.45.

ניתנה והודעה היום י"א אדר תשפ"א, 23/02/2021 במעמד הנוכחים.

ז. פלאח

זאיד פלאח, שופט

לאחר ההפסקה

בית משפט השלום בחיפה

23 פברואר 2021

פ"ר 21-02-45484 מועצת העיתונות ואח' נ' מדינת ישראל

מפקח רמי פלג:

אני מגיש רשימת פעולות חקירה הדרושות לנו לביצוע. המסמך הוגש וסומן במ/1.

עו"ד תמיר גליק:

אני לא יודע מה הוצג עכשיו לביהמ"ש. חברי התבטא על כך שהפרסום פגע. זה ציטוט ממר רמי פלג. כלומר הוא דיבר בלשון עבר. גם אם זה נכון זה לא שיקול רלוונטי לצו שהמשמעות שלו צופה פני עתיד. גם אם זה נכון.

עו"ד אמיר בשה:

אני לא הבנתי מדבריי חבריי האם יש גורמים בישראל שזה רלוונטי אליהם, שכן במישור הבין-לאומי כל הפרטים ידועים וגלויים. אני הבוקר קראתי ידיעה באנגלית שמהידיעה הזו עולה שם האוניה, נתיב ההפלגה שלה, לאן היא בדרכה כעת, הכל ידוע וגלוי.

מר רמי פלג:

חופי מצרים לא נפגעו בגלל הזרם החופי, גם בדרום הארץ פגיעה מינורית יחסית, אני מתכוון גבול עזה, אשקלון, זיקים. אצלנו זה הגיע עד ראש הנקרה עד רגל הפיל, דרום לבנון.

החלטה

1. לפני כשבוע פקד את מדינת ישראל אירוע זיהום חמור ביותר שידעה המדינה, בכך שנפלט זפת מהים לאורך רצועת החוף. זיהום זה פגע באופן קשה בחי, בצומח ובמערכות האקולוגיות של חופי הים התיכון.

2. אין חולק שיש לאפשר לרשויות החקירה למצות את חקירתם עד תום, בכדי להביא את האחראים למעשה החמור והנפשע לדין. אין חולק גם שאין לאפשר כל פעולה שיש בה כדי להפריע למהלך התקין של חקירת האירוע.

3. אתמול הוגשה לי בקשה להטלת צו איסור פרסום על כל פרטי הפרשה, ולאחר שעיינתי במזכר המפורט שהוגש לעיוני, החלטתי להיעתר לבקשה. בעקבות אותה החלטה הגישו המבקשים בקשות לביטול ההחלטה או לצמצומה, ואיחדתי את הדיון לכל אותם בקשות.

בית משפט השלום בחיפה

23 פברואר 2021

פ"ר 21-02-45484 מועצת העיתונות ואח' נ' מדינת ישראל

4. המדובר באירוע של פליטת נפט לים שהתרחש לפני פרק זמן מסוים, ובלתי ידוע, אך כפי שצינתי לעיל, מזה כשבוע מגיעים לחופי המדינה פסולת זפת שגרמה לאותו נזק חמור. במשך כל השבוע האחרון פורסמו בכלי התקשורת המקומיים והעולמיים כתבות שונות, ואף נערכו תחקירים עצמאיים על ידי כלי התקשורת, והכל מתוך כוונה להגיע לחקר האמת ולברר את סיבת המעשה החמור ואת זהות האחראים לכך.
5. באי כוח המבקשים, שהם נציגי מרבית כלי התקשורת במדינה, עמדו על זכות הציבור לדעת ועל חשיבות זכות זו, וביקשו לבטל, כאמור, את צו איסור הפרסום. לטעמם מדובר בצו מחמיר שהוצא לאחר פרסומים רבים. כל אחד מהמבקשים התייחס לפסיקת ביהמ"ש העליון ולפסיקת הערכאות הנוספות והם הדגישו את הצורך בהוכחת נזק קונקרטי ומוחשי באם יפורסמו פרטי הפרשה, ולטענתם לא הוכח כל נזק כזה ולמעשה לא התקיימו התנאים שנקבעו בפסיקה הענפה לצורך הוצאת צו איסור פרסום, כפי שהוצא.
6. מנגד, טען ב"כ המשיבה לחשיבות הותרת צו איסור הפרסום על כנו, כאשר לטעמו המשך התרת הפרסום עלול לגרום לפגיעה ממשית בחקירת האירוע ועלול לסכל את חשיפת האחראים לכך והעמדתם לדין. שמעתי גם את מר רמי פלג, מרכז פיקוח וחקירות ארצי במשרד להגנת הסביבה, אודות חשיבות המשך חקירת האירוע בימים הקרובים ללא כל פרסום.
7. לבקשתי, נמסר לי על ידי מר רמי פלג, מזכר ובו פירוט פעולות שטרם נעשו ואשר ביטול צו איסור הפרסום עלול לפגוע בחקירה ובמיצוי הדין. מזכר זה סומן על ידי **במ/1**, והוא כולל שישה נושאים. עיינתי היטב במזכר זה והגעתי למסקנה שאילו הוא היה מוגש לי אתמול, לא הייתי נעתר לבקשה במלואה, אלא הייתי מצמצם אותה באופן מידתי.
8. זכות הציבור לדעת היא זכות חוקתית בזכות יסוד ומהווה אחת מאבני היסוד של כל משטר דמוקרטי. זכות זו איננה ניתנת לביטול, אך יחד עם זאת, קיימים מקרים חריגים בהם ניתן להגביל את הזכות, אך זאת לפרק זמן מוגדר ומוגבל. גם זאת יש לעשות רק באותם מקרים נדירים וחריגים.
9. במקרה שבפניי, פרטי האירוע פורסמו כאמור ברבים, והבקשה להוצאת צו איסור פרסום הוגשה לי רק אתמול, דהיינו כשבוע לאחר הגעת הזפת לחופי המדינה, ובמשך כל אותו שבוע פורסם הדבר ברבים, ובכל כלי תקשורת אפשרי.

בית משפט השלום בחיפה

23 פברואר 2021

פ"ר 21-02-45484 מועצת העיתונות ואח' נ' מדינת ישראל

10. יש לערוך איזון נכון בין האינטרס של מיצוי החקירה עד תום ללא הפרעה מגורמים שונים שיכולים לסכל את מיצוי החקירה, ובין זכות הציבור לדעת. בדרך כלל זכות היסוד של הציבור לדעת גוברת על כל אינטרס אחר, אך קיימים מקרים, כפי שצינתי, כגון מקרים הקשורים בביטחון המדינה, שאותם יש לשקול אל מול זכות היסוד הנ"ל.

11. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, ולאחר שאיזנתי איזון נכון בין האינטרסים השונים, אני מורה כדלקמן:

א. הצו שהוצא על ידי אתמול בטל.

ב. אני אוסר פרסום כל דבר הקשור בשיטות החקירה, בגורמים המעורבים בביצוע החקירה, וכן כל פרט שמקורו ברשות החקירה, וזאת עד ליום 28.02.2021.

ג. אני אוסר פרסום שמות ספינות מעבר לאלו שכבר פורסמו, וזאת עד מחר, 24.02.2021 בשעה 16.00.

ד. אני מתיר פרסום כל פרט שמקורו בתחקיר עצמאי שנעשה על ידי כלי התקשורת ושמקורו לא ברשות חקירה כלשהי.

ה. תחקירים תקשורתיים יכולים לסייע לרשויות החקירה בביצוע עבודתם, ואין לראות בכך כעניין שיש בו כדי להפריע לביצוע העבודה. אמנם אסרתי על כלי התקשורת ועל כל גורם אחר לפרסם כל דבר שמקורו ברשות החקירה, אך אני מתיר לרשויות החקירה להשתמש בנתונים שעלו בתחקירים העצמאיים של כלי התקשורת, ככל שיש בהם כדי לסייע בחקירה. מהנ"ל יוצא שלמעשה רשויות החקירה יכולות להיות ניזונות מהתחקירים שכלי התקשורת עושים וזאת לקידום חקירתם. אין בכך כדי לאפשר, לא במישרין ולא במשתמע, לפנות לכלי התקשורת לשם קבלת חומרים כלשהם, או מידע כלשהו.

בית משפט השלום בחיפה

23 פברואר 2021

פ"ר 21-02-45484 מועצת העיתונות ואח' נ' מדינת ישראל

1

2

3

4

5

החלטה זו ניתנת לפרסום במלואה.

<4126>

ניתנה והודעה היום י"א אדר תשפ"א, 23/02/2021 במעמד הנוכחים.

ז. פלאח

זאיד פלאח, שופט

6

7

הוקלד על ידי שני גזית